

Bet. o. Lovf. om Udenrigstjenesten m. m.

Slag stillede Ministeriet overfor en tvingende Nødvendighed. Ministeriet saa dette, viste straks god Villie og inddrog i sin Tjeneste en Række yngre Mænd fra Erhvervslivet. Mere havde man heller ikke Ret til at vente eller forlange, men deraf følger ogsaa, at Ministeriet ikke vilde have kunnet klare de Opgaver, der kom til at foreligge, dersom det ikke havde været støttet af fremragende Mænd i det borgerlige Liv og af Erhvervsorganisationerne. Disses Medvirkning maatte jo netop paa kaldes, fordi Ministeriet selv ikke kunde løse Opgaverne. I øvrigt henvises til Kommissionsbetænkningen S. 69 ff.: Mindretallets Udtalelse.

Under Hensyn til de særlige Forudsætninger, man kan kræve af Direktøren, fastsættes et personligt Tillæg for dette Embede gennem Forhandling mellem Udenrigsministeren og Finansudvalgene.

Til Nr. 4. I. Den politisk/handelspolitiske Afdelings Organisation i 4 Kontorer, sondrede efter geografiske Linier i Stedet for som nu efter Sager, foreslaas for at undgaa den Specialisering i Kontorchefernes Indsigt og dermed følgende Langsomhed i Ekspeditionen, der følger med sidstnævnte System.

Til Nr. 5. I. Den af Mindretallet (Fraenkel) foreslaaede Fjernelse af Oplysningsbureauet fra Lovforslaget beror ikke paa, at Mindretallet er imod denne Institutions Anbringelse i Udenrigsministeriet, saafremt Erhvervene ønsker det. Men Mindretallet, der har fulgt Spørgsmaalets Gang i Kommissionen, har det bestemte Indtryk, at Erhvervene ikke er naaet til Klarhed i Spørgsmaalet og derfor heller ikke til Enighed om det. Det er derfor endnu ikke modent til Afgørelse ved Lov og ønskes af Mindretallet foreløbig udtaget af Lovforslaget for at henvises til fornyet og hurtigt Prøvelse af Erhvervene.

Til Nr. 6. I. Hvad Pressebureauet angaar, mener Forslagsstillerne, at det vilde virke bedst ved at organiseres udenfor Udenrigsministeriet, saaledes at dette engagerede de Presse-mænd, det havde Brug for, og anvendte dem efter sit Skøn. Men

dels er det et Spørgsmaal, om denne Fremgangsmaade ikke vilde blive den dyreste, dels var der hverken ved Behandlingen af Lovforslaget om Pressebureauets Oprettelse eller siden i Udvalget Stemning blandt Tingets Medlemmer for denne Ændring. Man akkviescerer da ved Pressebureauets Forbliven i Udenrigsministeriet som organisk Led i dettes Organisme; men ogsaa saaledes maa det med fuld Hensyntagen til, at Bureauet ikke har noget Maal i sig selv, men kun i Udenrigsministeriets Politik, fordres, at det benyttes efter sin særegne Natur. Denne kræver den kortest mulige Vej til Kilden for Informationerne og det videst mulige Overblik over alle Sager indenfor Ministeriet, det kan faa at gøre med, saaledes at Bureauet hurtigt og sikkert kan besvare Forespørgsler til det fra den inden- og udenlandske Presse og selv tage Initiativ til at retlede eller vejlede den. Dette kan Bureauet ikke, naar det har en Afdelingschef mellem sig og Direktøren og Ministeren, en Opfattelse, som ogsaa maa ligge bagved den — teknisk set uheldige — Særstilling, som i Henhold til Betænkningen, Side 76, sidste Stykke, tænkes givet Pressebureauets Chef, og som berettiger ham til direkte Konference baade med Minister og Direktør, hvor Forholdene kræver det. En Afdelingschef mellem Pressebureauets Chef og disse Embedsmænd vil blive et Omsvøbsdepartement, der vil hindre Pressebureauet i at naa den Prestige overfor inden- og udenlandsk Presse, der er en Betingelse for dets Effektivitet. Anbragt indenfor en Kontorskranke vil Bureauet enten synke ned til et initiativløst Stykke Mekanik eller komme til at arbejde under en for Tjenesten højst uheldig Friktion med Afdelingen. Naar der henvises til Ordningen i *Sverige*, maa det erindres, at Chefen for den politisk/handelspolitiske Afdeling her er taget fra sin tidligere Post som Chef for Pressebureauet, hvorved man, saa længe han beklæder Posten som Afdelingschef, men heller ikke længere, vil være ude over Vanskeligheden. — Endelig skal man betone den Spore til Erhvervelse